

הנעלמת, ובית שני יהיה מגולח מאחר שהוא בסוד המלכות המגוללה. **ההוֹא בֵּית לְהֹוי בָּאתְגַּלְיאָ, דָּאַתְקָרִי בֵּית שְׁנִי, דִּירְתָּחוֹי לְכָל עַלְמָא אָוְמָנוֹתָא דְּקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.** חֲדוֹת שְׁלִים, וַרְעֻוָתָא דְּלַבָּא בְּכָל קְיוֹמָא וזה הבית שהוא יגilio הוא יהיה בחינה בית שני שהוא בסוד המלכות והוא יראה לכל העולם בפאר אומנותו שעשה הקב"ה ואז תהיה שמה שלימה ורצון הלב לכולם בעת קיומו.

הבית הראשון בסוד הבינה מכוסה ע"ג הבית השני בסוד המלכות שייהי מגולח **ההוֹא בֵּית רָאשֵׁז בָּאתְבָסִיא, אַסְתָּלָק לְעַילְיאָ, עַל גַּבּוֹי דְּהֹויָה דָּאַתְגַּלְיאָ** וזה הבית הראשון שהוא בסוד הבינה הוא יהיה מכוסה והוא יעלה למעלה וימודע על גבי בית שני שבטود המלכות שהוא מגולח.

אור הרשב"י

מעשה בשר ודם הגובר. ומה שהיה נבנה מAMILIA היה רק בדרך הבא לטהר דמסייעין אותו לסיוע בעלמא ומסיע אין בו ממש בשזה יכול זה אינו יכול לדברי הכל כמו שאמרו בשבת (צ"ג א) ותלוי היה אם יכול דברון שנחרב אינלאי מילתא למפרע דלא נבנה בידי שמים ולא היה יכול לוות לה עדין שהיה בנין בידי שמים. והוא בידי שמים אינו יכול ובידי אדם יכול ועל כן נקרא עיקרו מלאכת בני אדם. ובנין העתיד יהיה להיפך ואפילו שיבנה על ידי אדם יהיה מלאכת שמים.

ונקרא אוהלו יתרברך. מכל מקום היה תלוי ועומד בתנאי. דעל זה אמר שלמה אם ה' וגנו, ואם הוא לשון תנאי שהיה מסתפק בדבר ומתפלל ומהכח לה' יתרברך שהוא יקרה עצמו על שם בניינו. ואילו היה קיים לעולם או היה מתברר ממילא למפרע שהיה מעשה ידיו של הקדוש ברוך הוא שפועל על יديם של צדיקים. ושמעשה שמים שהיה בבניינו בגובר מכתב דבחבנותו הוא היה העיר והגובר בהבנין ומעשה בני אדם היה רק בגרון ביד החוץ. אבל אחר שנחרב אינלאי מילתא למפרע שאינו נקרא על שם ה' יתרברך ממשה ה' יתרברך קיים לעולמי עד רק היה

הליימוד היומי

וְכֹל עַלְמָא יְחִימָן, עֲנֵגִי יְקָר דְּסַחְרָן עַל גַּבְיוֹ דְּהַהְוָא
דְּאַתְּגָלְלִיא וככל בני העולם יראו ענגי כבוד שיסובבו על גבי אותו בית שני שהוא
 יהיה מגוללה, וְבָגָו דְּאִינְזָן עֲנֵגִין, הַנוּ בֵּית רַאשְׁוֹן, בְּעַזְבָּדָא
 טְמִירָא, דְּסַלְיק עד רֻומָּיְקָר שְׂמִיאָא, וְבָנֵגִינָא דָא אָנוּ
מְחַפְּאָן ובתוך אותם עננים יהיה בית ראשון שבسود בינה והוא יהיה במעשה נסתר
 שעולה עד רום יקר השמים, דהינו שהוא יעלה ויקשר עד בינה_DACZILOT ולבניין זה אנו
 מחכים ומיהילים בב"א.

הקב"ה יבנה את בית המקדש השלישי שלא היה בנין כזה בעולם

וְעַד כְּעַז, לֹא הוּה בְּעַלְמָא, דְּאָפְילָו קְרָתָא דְּיְרוֹשָׁלָם
לֹא לִיהְוִי אֹמֶנְוָתָא דְּבָר נִשְׁׁ אמן עד עכשו לא היה בנין זה
 בעולם כי אפלו עיר ירושלים לא תהיה באומנות של מעשה אדם, **דָחָא בְּתִיב,**
 (זבריה ב) **וְאַנְיַ אֲחִיה לָה נָאָם יְהֹוָה חֹמֶת אַשׁ סְבִיב וְגַו.**
אֵי לְקָרְתָּא בְּתִיב הָכִי, כל שְׁבֵן בֵּיתָא, דְּאַיְהוּ דְּיְוָרָא
דִּילְיָה מאחר שכותב בפסוק ואני אהיה לה נאם ה' חומת אש סביב וגוו' ואם כך נאמר
 על עיר ירושלים כל שבן על בית המקדש שהוא משכנו ודירתו של הקב"ה שהוא לא יהיה
 מעשה בני אדם כלל. **וְעַזְבָּדָא דָא,** הַנוּ אַתְּחַזְיִ לְמַחְוִי בְּרִישָׁא,
כְּדַ גְּפָקו יִשְׂרָאֵל מִמְצָרִים, וְאַסְתָּלָק עד לְסֻופָּה יוֹמִין,
בְּפִירְקָנָא (דף רכ"א ע"ב) **בְּתִרְאָה** והנה מעשה זה של בית המקדש שיבנהו

הקב"ה היה ראוי כבר להיבנות בתחילת אשר יצאו ישראל ממצרים, אמנם הוא נדחה להיבנות רק בסוף הימים בעת הגאולה الأخيرة.

כמו ש아버지 הנוף לא יכולים לחתקיים בעולם אפילו רגע אחד ללא הלב, כך כל העמים יכולים לא יכולים לחתקיים בעולם כלל ללא עם ישראל

**שָׁאַלְתָּא אֶחָרָא, דּוֹדָאִי אֲנֵנוּ קָרְבֵּין לְמַלְפָא עַלְּאָה,
יִתְּיַר מִפְּלָשָׁא עַמְּינָן. וְקָדָא הַכִּי הַזָּא וְעַל**

השאלת האחורה ששאל אותו רשות שאנו בכיוון רוחקים מהקב"ה, בודאי אנחנו קרוביים למך העליון הקב"ה יותר מכל שאר האומות ודאיvr כר והוא, **דִּיְשְׂרָאֵל עַבְדָּל לוֹזָן
קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְבָא דְּכָל עַלְמָא** כי את עם ישראל עשה אותם הקב"ה להיות הלב של כל העולם. **וְהַכִּי אַיְנוּ יִשְׂרָאֵל בֵּין שָׁאָר
עַמִּין, בְּלֹבָא בֵּין שִׁיבְּפִין** וכך ישראל נמצאים בין שאר האומות כמו הלב שהוא בין שאר האברים, **כַּמָּה דְשִׁיבְּפִין לֹא יְכַלֵּי לְמִיקָם בְּעַלְמָא
אֲפִילוּ רָגַע חֲדָא בְּלֹא לְבָא, הַכִּי עַמִּין בְּלָהּוּ, לֹא יְכַלֵּין
לְמִיקָם בְּעַלְמָא, בְּלֹא יִשְׂרָאֵל** וכמו ש아버지 הנוף לא יכולים לחתקיים בעולם כלל אלא עם ישראל [קמאת]. **וְאַוְתָּה הַכִּי יְרוֹשָׁלָם בְּגֹזֶו שָׁאָר אַרְעָאָן,
בְּלֹבָא בְּגֹזֶו שִׁיבְּפִין. וְעַל דָּא אַיְהִי בְּאַמְצָעִיתָא דְכּוֹלִי**

* * * אור הרשב"י *

[קמאת] בדאיותה בתעניית דף ג' עמוד ב' – בלי רוחות – כך אי אפשר לעולם כלל אלא ה'כ'י קאמר: בשם שא' אפשר לעולם ישראל.

הליימוד היומי

עלמא. **בלבָא גו שִׁיבִּיףֵין** ובר הוא ירושלים שהיא נמצאת בתחום שאר הארץות שהיא כמו הלב בתחום אברי הגוף, ומשום כך היא באמצע של כל העולם כמו הלב שהוא באמצע לכל שאר האברים.

לב הוא רך וחלש ובכל זאת הוא קיים לכל האברים

וַיְשַׁרְאֵל מִתְנַחֵן גו שָׁאָר עַמִּין, בְּגֻוֹנָא דְלַבָּא גו שִׁיבִּיףֵין והנה ישראל מתחננים בתחום שאר האומות כדוגמת הלב שמתנהג בתחום שאר האברים. **לְבָא אִיהִ רְבִיךְ וְחַלְשָׁה, וְאִיהִ קְיוֹמָא דְכָל שִׁיבִּיףֵין,** לא ידע מצערא ועקדא ויוננא כלל אלא **לְבָא** והנה הלב הוא רך וחלש ובכל זאת הוא קיים לכל האברים, ובכל זאת אין מי שידוע את הצער והעקרה ויגונ בגוף אלא רק הלב, **דִבְיָה קְיוֹמָא, דִבְיָה סּוּכְלַתָּנוּ** מאחר שבלב הוא נמצוא קיים לכל האברים וכו נמצוא התבונה, בסוד הלב מבז, **שָׁאָר שִׁיבִּיףֵין לֹא אֶתְקַרְיבָּ בְּהַזְּ בְּלַל, דְהָא לִיתְ בְּהַזְּ קְיוֹמָא, וְלֹא יַדְעֵין מַדִּי** והנה לשאר האברים לא מתקרב אליהם הצער כלל מאחר שלא תלוי בהם קיום החיים ומשום בכך הם אינם יודעים דבר. **כָּל שָׁאָר שִׁיבִּיףֵין לֹא קְרַבְיָן לְמַלְבָּא, דְאִיהִ חַכְמָתָא וְסּוּכְלַתָּנוּ, דְשִׁרְיָא בְּמוֹחָא, אַלְאָ לְבָא. וְשָׁאָר שִׁיבִּיףֵין, רְחִיקָין מַגִּיה, וְלֹא יַדְעֵין מַגִּיה בְּלַל** ומשום בכך שאר האברים לא קרוביים כלל אל המלך שהוא החכמה והتبונה ששוררים במוח אלא רק הלב קרוב אליו, מאחר שרק הלב מסביר להבין את השכל שבמוח ואילו שאר האברים הם רוחקים מבחינה המלך שהוא